

248.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 24 marca 1933 r.

o nadzwyczajnej daninie majątkowej.

Art. 1. (1) Z ogólnej sumy podatku majątkowego, przypadającego do zapłaty w myśl ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746), pobiera się:

A. Od płatników do 4 stopnia włącznie skali podatkowej z art. 9 ustawy — 100% podatku bez zwwyżki kontyngentowej.

B. Od płatników ponad 4 stopień tejże skali podatkowej:

a) od majątków I grupy kontyngentowej (art. 8, ust. 1, pkt. 1 ustawy) — 100% podatku bez zwwyżki kontyngentowej oraz 2,8% od wartości majątku, ustalonej prawomocnie przy wymiarze podatku,

b) od majątków II grupy kontyngentowej (art. 8, ust. 1, pkt. 2 ustawy) — 50% podatku wraz ze zwwyżką kontyngentową oraz 2,6% od wartości majątku, ustalonej prawomocnie przy wymiarze podatku,

c) od majątków III grupy kontyngentowej (art. 8, ust. 1, pkt. 3 ustawy) — 100% podatku bez zwwyżki kontyngentowej oraz 2,6% od wartości majątku, ustalonej prawomocnie przy wymiarze podatku.

(2) Kwoty podatku majątkowego, płatne w myśl ust. 1, nie mogą w poszczególnych grupach kontyngentowych przekraczać definitywnie wymierzzonego podatku wraz ze zwwyżkami kontyngentowymi.

(3) Pozostałą kwotę przypisanego podatku majątkowego ponad sumy, płatne w myśl ust. 1, umarza się.

(4) Zniżki podatku z art. 32 ust. 6 i art. 65 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. nie mają zastosowania do kwot podatku majątkowego, przypadających do zapłaty po przeprowadzeniu umorzeń w myśl ust. 1.

(5) Uprawnienia komisji szacunkowych dla spraw podatku majątkowego, pobieranego na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r., przekazuje się komisjom szacunkowym dla spraw państwowego podatku dochodowego, zaś uprawnienia komisji odwoławczych — komisjom odwoławczym dla spraw państwowego podatku dochodowego.

Art. 2. Wzamian za umorzony w myśl art. 1 podatek majątkowy pobiera się w okresie czasu pięciu lat od 1933 r. do 1937 r. włącznie nadzwyczajną daninę majątkową w wysokości 24 milionów zł rocznie.

Art. 3. Tytułem nadzwyczajnej daniny majątkowej uiszczają corocznie w ciągu lat 1933 do 1937 włącznie:

I. płatnicy państwowego podatku gruntowego, a w b. zab. pruskim płatnicy państwowego dodatku do podatku gruntowego — 10 milionów zł rocznie,

II. płatnicy państwowego podatku przemysłowego — 10,5 milionów zł rocznie,

III. płatnicy państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, a na obszarze województwa śląskiego właściciele nieruchomości miejskich oraz niektórych budynków w gminach wiejskich w rozumieniu przepisów prawnych o państwowym podatku od nieruchomości miejskich i niektórych budynków w gminach wiejskich, obowiązujących na pozostałym obszarze Rzeczypospolitej, — 3,5 milionów zł rocznie.

Art. 4.

I. Zwolnienia podmiotowe.

Od nadzwyczajnej daniny majątkowej zwalnia się:

1) Państwo i przedsiębiorstwa państwowe, związki komunalne oraz przymusowe związki prawa publicznego,

2) Bank Polski,

3) związki zawodowe, o ile nie trudnią się tranzakcjami zarobkowymi,

4) spółdzielnie mieszkaniowe i mieszkaniowobudowlane,

5) kasy sieroce, emerytalne, wdowie i pogrzebne, oraz kasy pomocy w nagłych wypadkach.

II. Zwolnienia przedmiotowe.

Od nadzwyczajnej daniny majątkowej zwalnia się ponadto:

1) majątki lub ich części, które służą bezpośrednio celom naukowym, oświatowym, kulturalnym, dobroczynnym i sanitarnym, lub których dochody obracane są trwale i wyłącznie na powyższe cele,

2) budynki i inne przedmioty poświęcone służbie Bożej, cmentarze, budynki seminarjów duchownych, domy przygotowawcze dla zakonników i zakonnic, domy mieszkalne zakonników i zakonnic, składających śluby ubóstwa, oraz dobra i prawa majątkowe, z których dochody są przeznaczone na cele kultu religijnego i nie przyczyniają się do dochodów osobistych beneficjarjuszy,

3) nowowznoszone budynki, jak również części nadbudowane, przybudowane i na skutek zniszczeń wojennych przebudowane gruntownie, jeżeli budowę, nadbudowę, przybudowę lub przebudowę wykończono w czasie od 1 stycznia 1923 r. do końca 1937 r.,

4) gospodarstwa osadników na obszarze, który oznacza Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych, — o powierzchni do 20 ha, względnie 35 ha nabytej ziemi,

5) gospodarstwa osadników wojskowych na obszarze, który oznacza Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wojskowych, — o powierzchni do 45 ha ziemi,

6) gospodarstwa rolne o obszarze do 7 ha, a ponad ten obszar takie gospodarstwa, od których państwowy podatek gruntowy (państwowy dodatek do podatku gruntowego) nie przekracza 25 zł rocznie, bez uwzględnienia degressji,

7) przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, zajęcia przemysłowe oraz samodzielne wolne zajęcia zawodowe, których obrót, ustalony dla wymiaru państwowego podatku przemysłowego, nie przekracza 20.000 zł; przy zryczałtowanym podatku przeciętny obrót wolny od opodatkowania wynosi 27.000 zł,

8) nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, od których roczny przychód, ustalony dla wymiaru państwowego podatku od nieruchomości, nie przekracza 1.000 zł rocznie; na obszarze województwa śląskiego nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, od których roczny przychód, służący za podstawę do obliczenia niniejszej daniny, nie przekracza 1.000 zł rocznie.

Art. 5. (1) Tytułem nadzwyczajnej daniny majątkowej — przy zastosowaniu zwolnień z art. 4 — uiszczają corocznie:

I. Płatnicy państwowego podatku gruntowego (I grupa kontyngentowa), których państwowy podatek gruntowy, względnie w byłej dzielnicy pruskiej państwowy dodatek do podatku gruntowego, bez uwzględnienia progresji i regresji, wynosi:

- a) ponad 25 zł do 60 zł rocznie — 20% podatku gruntowego,
- b) ponad 60 zł rocznie — 40% podatku gruntowego.

II. Płatnicy państwowego podatku przemysłowego (II grupa kontyngentowa):

- a) przy obrocie ponad 20.000 zł (przy zryczałtowanym podatku ponad 27.000 zł) do 50.000 zł — 0,4 od tysiąca od obrotu,
- b) przy obrocie ponad 50.000 zł — 0,6 od tysiąca od obrotu.

III. Płatnicy państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich i niektórych budynków w gminach wiejskich, a na obszarze województwa śląskiego właściciele nieruchomości miejskich i niektórych budynków w gminach wiejskich w rozumieniu ustawy o państwowym podatku od nieruchomości (III grupa kontyngentowa):

- a) przy rocznym przychodzie, względnie wartości czynszowej ponad 1.000 zł do 2.000 zł — 0,4 od sta od rocznego przychodu, względnie wartości czynszowej,
- b) przy rocznym przychodzie, względnie wartości czynszowej ponad 2.000 zł — 0,6 od sta od rocznego przychodu, względnie wartości czynszowej.

(2) Za obrót w rozumieniu ust. 1 pkt. II uważa się obrót, przyjęty za podstawę wymiaru podatku przemysłowego od obrotu. Dla płatników podatku zryczałtowanego podstawą obliczenia daniny jest przeciętny obrót, przyjęty w taryfie zryczałtowanego państwowego podatku przemysłowego. Przy scalonym podatku za podstawę obliczenia daniny przyjmuje się jedynie pierwszą fazę obrotu.

(3) Na obszarze obowiązywania ustawy o państwowym podatku od nieruchomości za roczny przychód, względnie wartość czynszową w rozumieniu ust. 1 pkt. III, przyjmuje się podstawę wymiaru tegoż podatku.

Art. 6. (1) W razie, gdy po dokonaniu obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl art. 5 w całym Państwie okaże się, że obliczona ogólnie w poszczególnych grupach kontyngentowych nadzwyczajna danina majątkowa nie dosięgnie sum, przewidzianych w art. 3 dla poszczególnej grupy kontyngentowej, wówczas w danej grupie kontyngentowej podwyższy się każdemu płatnikowi daninę o taki procent, jaki będzie niezbędny dla osiągnięcia poszczególnych kontyngentów z uwzględnieniem 15% na obniżki orzeczone w toku instancji, jak również na odpisy z tytułu ulg i z tytułu nieściągalności.

(2) Według tych samych zasad obniży się każdemu płatnikowi daninę w razie przekroczenia kontyngentów w poszczególnych grupach kontyngentowych.

Art. 7. (1) Podstawą obliczenia kontyngentu daniny w I grupie kontyngentowej jest państwowy podatek gruntowy, wymierzony na bieżący rok podatkowy nadzwyczajnej daniny majątkowej.

(2) Podstawą obliczenia kontyngentu daniny w II grupie kontyngentowej jest obrót, ustalony dla wymiaru państwowego podatku przemysłowego za rok, który o dwa lata poprzedza bieżący rok podatkowy nadzwyczajnej daniny majątkowej.

(3) Podstawą obliczenia kontyngentu daniny w III grupie kontyngentowej jest przychód, ustalony dla wymiaru państwowego podatku od nieruchomości na bieżący rok podatkowy nadzwyczajnej daniny majątkowej; o ile chodzi o przychody z nieruchomości miejskich oraz z niektórych budynków w gminach wiejskich na obszarze województwa śląskiego — przychody z ubiegłego roku kalendarzowego.

Art. 8. (1) Terminy płatności nadzwyczajnej daniny majątkowej oraz przepisy, dotyczące obliczenia i poboru tej daniny, określa w drodze rozporządzeń Minister Skarbu.

(2) Przepisy w sprawie ustalania przychodu z nieruchomości miejskich i niektórych budynków w gminach wiejskich dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej na obszarze województwa śląskiego wyda Minister Skarbu w drodze rozporządzeń.

Art. 9. (1) Ministrowi Skarbu służy prawo, uwzględniając ogólną sytuację majątkową płatnika, udzielania indywidualnych ulg w spłacie nadzwyczajnej daniny majątkowej oraz umarzania zaległości w tej daninie, w szczególności w przypadkach, w których na przychód od nieruchomości wywierają wpływ ograniczenia, wynikające z ustaw specjalnych.

(2) Uprawnienia powyższe Minister Skarbu może przelać na podległe mu władze skarbowe.

Art. 10. (1) Nadzwyczajna danina majątkowa wolna jest od 10% dodatku, pobieranego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

(2) Do nadzwyczajnej daniny nie mogą być pobierane żadne dodatki samorządowe.

